

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola VI. Gregorii Papae I. Ad Cyprianvm Diaconvm. De Manichaeis
comprimendis, & de tollendis pensionibus Iudaeis impositis, vt ad fidem
Christi facilius conuertantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

renuntiari, vt sciamus quid de ea debeat sententia certiori constitui. Multa autem mala in eodem monasterio per Anastasium medicum audio contigisse. Qui si quando in monasterium virginum seu ipse, seu alius fuerit ingressus, fraternitatem tuam culpa respiciet, quæ gregem commissum tenet, & custodire dissimulat.

EPISTOLA V.

GREGORII PAPÆ I.

AD VENANTIVM EPISCOPVM LVNENSEM.

De Saturnino presbytero lapso.

Gregorius Venantio episcopo Lunensi.

ACCEDENS ad Gorgonam insulam fraternitas vestra discutiat id quod ad nos de Saturnino expresbytero est perlatum. Peruenit namque ad nos, quia postquam pro crimine lapsus sui a sacerdotii ordine est deiectus, ad explendum ministerium sacerdotii præsumpsit accedere, & omnipotenti Deo hostias immolare. Quod si ita factum fraternitas vestra reperit, eum sacri corporis & sanguinis dominici participatione priuatum in poenitentiam redigat, ita vt vsque ad diem obitus sui in eadem excommunicatione permaneat, & viaticum tantummodo in die exitus sui percipiat. Sin autem eum fraternitas tua talem poenitentiam agere cognouerit, vt ei iuste ad recipiendam inter laicos communionem etiam ante exitum debeat misereri, hoc in tuæ fraternitatis ponimus potestate.

Grat. dist.
50. cap. 10.
Iuo par. 6.
cap. 83.
Pan. lib. 3.
cap. 132.
Anselm. lib.
8. cap. 21.

Mense Octobri, indictione decimatertia.

EPISTOLA VI.

GREGORII PAPÆ I.

AD CYPRIANVM DIACONVM.

De Manichæis comprimendis, & de tollendis pensionibus Iudæis impositis, vt ad fidem Christi facilius conuertantur.

Gregorius Cypriano diacono & rectori patrimonii Siciliæ.

DE Manichæis qui in possessionibus nostris sunt frequenter dilectionem tuam admonui, vt eos persequi summopere debeat, atque ad fidem catholicam reuocare.

Ccc iij

Ioan. diac.
lib. 1. c. 44.

Quod si tempus exigit, per te, si autem pro causis aliis non licet, per alios solerter inquire. Peruenit ergo ad me, esse Hebræos in possessionibus nostris, qui conuerti ad Deum nullatenus volunt. Sed videtur mihi vt per omnes possessiones in quibus ipsi Hebræi esse noscuntur, epistolas transmittere debeas, eis ex me specialiter promittens, quod quicumque ad verum Dominum Deum nostrum Iesum Christum ex eis conuersus fuerit, onus pensionis eius ex aliqua parte imminuetur. Quod ita quoque fieri volo, vt si quis ex eis conuersus fuerit; si solidi pensionem habet, tremissis ei relaxari debeat; si tres vel quatuor, vnus solidus relaxetur. Si quid amplius, iam iuxta eundem modum debet relaxatio fieri, vel certe iuxta quod dilectio tua præuidet; vt & ei qui conuertitur onus releuetur, & ecclesiastica vtilitas non graui dispendio prematur. Nec hoc inutiliter facimus, si pro leuandis pensionum oneribus, eos ad Christi gratiam perducamus; quia etsi ipsi minus fideliter veniunt, hi tamen qui de eis nati fuerint, iam fidelius baptizantur. Aut ipsos ergo, aut eorum filios lucratur: & ideo non est graue, quidquid de pensione pro Christo dimittimus. Præterea ante hoc tempus Ioanne subdiacono veniente, mihi tua dilectio aliqua scripsit, quæ omnia hora eadem relegens, multos dies interposui, & post multorum dierum moram tamquam in memoria retinens quæ legeram, ad singula respondi. Sed nunc, vt arbitror, vnum mihi capitulum excidit: & de eo suspicor nihil respondisse. Scripseras enim, vt mutui solidi rusticis per manus quorundam debiti conductorum darentur, ne tollentes ab aliis, aut in angariis, aut rerum preciiis grauantur. Quod capitulum mihi gratissimum fuit. Et si quidem iam scripsi, ea serua quæ scripta sunt: si autem ex eo, vt suspicor, minime aliquid rescripsi, commonitione certa dandos solidos pro vtilitate rusticorum non debes immorari; quando & res ecclesiastica non perit, & ex ea vtilitas rusticorum leuatur. Sed & alia, si qua sunt quæ vtilia esse consideras, omni ambiguitate postposita debes exhibere.